

1991 -

Fortsatta kränkningar

Sverige utsätts fortfarande för militära hot. Det hävdar marinchefen Dick Börjesson i samtal med GP:

- Undervattenskränkningarna har fortsatt, säger han.

Trots att det kalla kriget avblåsts, ett gott förhållande råder

Jag måste titta på helheten, säger marinchefen Dick Börjesson bister. Synen på hur mycket västkusten skall få "plikta" i försvarets ofrånkomliga nedskärningar delas tydligen inte av chefen för västra militärområdet, Bertel Österdahl (t h) vid mötet i Taubesalen på Park Avenue i onsdags kväll.

mellan supermakterna och historiska avtal om reell nedrustning av både konventionella vapen och kärnvapen har träffats, kränks Sverige gränser — snart tio år efter den sovjetiska ubåten 137:s grundstötning.

— Man säger nu att det finns inget hot, men under hela 80-

talet har främmande militära förband funnits på vårt område. Vi har även haft indikationer det senaste året. Att vi inte kan säga att det är "konstaterad ubåt", beror på att det är väldigt höga beviskrav, säger Dick Börjesson.

Ska Sverige ha någon trovärdighet räcker det inte med en ubåtsjaktstyrka, hävdar han. Det går att åstadkomma förbättringar

genom att modernisera de förband som finns och börja den materiella förnyelsen med satsningar på koncept som Smyge (ett experimentfartyg av typ stealth).

Ekonomiska problem

Men det är önsketänkande. Marinen står realistiskt sett inför drastiska nedskärningar.

— Jag är klämd mellan kostnaderna för den allmänna värnplikten (armé1) och Jas-projektet (flygvapnet), säger Dick Börjesson. För min del skulle jag bara få 487 miljoner, säger Dick Börjesson. Om jag tvingas bära hela kostnaden för anskaffning av ubåt 90, som ÖB vill, tvingas marinen att i stort sett avstå från all materiell förnyelse. Dessutom måste i en oförändrad för ekonomi (ÖB:s C-nivå) marindistrikt samt två av fyra marinkommandon i princip avvecklas. Övriga måste reduceras starkt.

Bra debatt

Det leder till "omfattande avveckling av personal" och intakta fartygs- och kustartilleriförband. Dessutom, framhåller marinchefen, tunnas lednings underhållsorganisationen ut vilket ger "allvarliga operativa begränsningar".

Göteborg och västkusten drabbas särskilt hårt. I fredstid kan i värsta fall det bli kvar bara 50 man. Då är det slut med "den regionala bredd" som marinchefen strävar efter.

— Jag är medlem i militärledningen och måste titta på helheten, säger han nästan urskuldande.

Dick Börjesson är från Strömstad, men arbetar i Stockholm. Där bestäms landets försvars- och säkerhetspolitik. Det förskjutande perspektivet, hävdar hans kritiker. När anslagen krymper prioriteras försvaret där hot bedöms som störst — i öster.

Bertel Österdahl (chef Milo väst) och jag har haft en bra debatt om

vissa förband som jag vill lägga ner, men som han vill rädda mot att lägga ner andra förband istället, till exempel kanonbatteriet utanför Lysekil. Men när vi nu kommer ner till ÖB:s ekonomiska nivåer C och D, så åker även de förbanden. Det finns inga andra lösningar. Han fortsätter — Jag har försökt se till att man har adekvat information på lokal nivå och har verkligen ansträngt mig för att decentralisera beslutsfattandet, men vi måste ha en kontroll av vår verksamhet.